

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз ОК 24/2023
05.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Бојане Пауновић, Гордане Којић, Александра Степановића и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ у вези члана 35. КЗ одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Марка Кљајевића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 80/17-Кв По1 456/23 од 13.07.2023. године и решења Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 По1 171/23 од 02.08.2023. године, у седници већа одржаној дана 05.10.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Кљајевића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 80/17-Кв По1 456/23 од 13.07.2023. године и решења Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 По1 171/23 од 02.08.2023. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 80/17-Кв По1 456/23 од 13.07.2023. године одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Кљајевића од 05.07.2023. године за утврђење наступања апсолутне застарелости извршења казне затвора изречене пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 80/17 од 28.05.2018. године, преиначене пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 26/18 од 03.07.2019. године.

Решењем Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 По1 171/23 од 02.08.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Кљајевића, изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 80/17-Кв По1 456/23 од 13.07.2023. године.

Против правноснажног решења другостепеног суда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Кљајевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине решење другостепеног суда и предмет врати том суду на поновно одлучивање, с тим да из образложења захтева произилази да бранилац захтев подноси и против решења првостепеног суда.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Кљајевић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, без опредељивања конкретне повреде закона из члана 485. став 4. ЗКП. Из образложења захтева произилази да бранилац правноснажна решења побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП наводима да је у доношењу првостепеног решења, као председник већа учествовао судија Драган Милошевић, који је морао бити изузет од поступања, јер је претходно, као председник већа учествовао у доношењу пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 80/17 од 28.05.2018. године, која је у погледу правне квалификације и одлуке о кривичној санкцији преиначена пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 26/18 од 03.07.2019. године, којом је окривљеном изречена казна затвора у односу на коју је поднет захтев да се утврди наступање апсолутне застарелости њеног извршења.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Марка Кљајевића, по оцени Врховног суда, не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да ова битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија поротник који се морао изузети.

Одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, на коју се бранилац позива у захтеву, прописано је, између осталог, да ће судија бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком.

Из списка предмета произилази да је судија Драган Милошевић, председник већа које је донело првостепену пресуду Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 80/17 од 28.05.2018. године. Међутим, против те мериторне одлуке о оптужби којом је кривични поступак окончан није поднет ванредни правни лек, већ је бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Кљајевић, захтев

за заштиту законитости поднео против каснијих, у посебном поступку донетих решења којима је одлучено о његовом захтеву да се према овом окривљеном утврди наступање апсолутне застарелости извршења казне затвора, а у чијем доношењу је у првом степену учествовао судија Драган Милошевић.

Према налажењу Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови прописани одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП за обавезно изузеће судије Драгана Милошевића у поступку одлучивања по захтеву браниоца окривљеног АА да се утврди наступање апсолутне застарелости извршења казне затвора, што је правилно нашао и другостепени суд. Ово из разлога што је услов за обавезно изузеће судије од поступања у одређеном предмету, његово учествовање у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком, што значи да у одређеном кривичном предмету и поступку по жалби на првостепену пресуду, не може учествовати судија који је учествовао у доношењу првостепене пресуде, односно у поступку по ванредном правном леку онај судија који је учествовао у доношењу првостепене и другостепене пресуде, а што у овом кривичном предмету није случај. Побижаним решењима одлучено је у посебном поступку о могућности и роковима за даље извршење правноснажно изречене казне окривљеном.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да побижаним решењима није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости.

Преосталим наводима захтева бранилац оспорава закључке нижестепених судова о року наступања апсолутне застарелости извршења казне затвора у односу на окривљеног АА, износећи своје тумачење застарелости извршења казне из одредбе члана 105. став 1. тачка 6) КЗ у вези члана 107. став 6. и 7. КЗ, према ком је погрешно одређивање рока застарелости према номинално изреченој казни затвора, већ се, имајући у виду одредбу члана 63. КЗ, овај рок правилно рачуна према висини казне која је преостала након урачунавања притвора и сваког другог лишења слободе.

Изнетим наводима захтева, по оцени Врховног суда, бранилац окривљеног указује на повреду закона из члана 278. став 1. ЗКП и члана 105. став 1. тачка 6) КЗ у вези члана 107. став 6. и 7. КЗ, у чије разматрање се овај суд није упуштао јер наведене повреде закона не представљају законске разлоге из одредбе члана 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује и на повреду или ускраћивања људског права и слобода окривљеног из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, конкретно права на правично суђење зајемченог одредбом чланом 32. Устава Републике Србије међутим, уз захтев не доставља одлуку Уставног суда, па захтев у овом делу, по оцени Врховног суда, нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, налазећи да побижаним одлукама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Кљајевића, Врховни суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић